

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/599/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314200425
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5314200425.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Yvetty Dzugasovej, sudcov JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci navrhovateľa: JUSTRINON MANAGEMENT, s.r.o., so sídlom Mlýnská č. 326/13, Brno - Střed - Trnitá, IČO: 29 216 842, zastúpený spoločnosťou VRBA & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Bratislava, Sliezska č. 9, proti odporcovi: C. L., nar. X.X.XXXX, bytom E. č. XXX, zastúpený spoločnosťou JUDr. Stopka, JUDr. Blendovský, JUDr. Strapáč, PhD., so sídlom Čadca, Potočná č. 2835/1A, o zaplatenie 2.536,30 Kč s príslušenstvom, v konaní o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 6C/9/2014-58 zo dňa 13. novembra 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 6C/9/2014-58 zo dňa 13. novembra 2014 potvrdzuje.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh navrhovateľa na zaplatenie sumy 2.536,30 Kč so 7,75% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.936,- Kč od 2.9.2010 do zaplatenia, ako aj trov konania. Zároveň týmto rozsudkom uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť odporcovi trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia v sume 88,70 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet zástupcu odporcu.

V odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na spotrebiteľský charakter právneho vzťahu medzi účastníkmi, na ktorý treba použiť aj ustanovenia Občianskeho zákonníka. Upriamil pozornosť na skutočnosť, že eventuálnu obchodnoprávnu povahu daného vzťahu mal preukazovať navrhovateľ, ktorý však dôkazné bremeno neuniesol. Z uvedeného dôvodu preto na základe vznesenej námietky premlčania bolo opodstatnené vychádzať z trojročnej premlčacej doby zakotvenej v Občianskom zákonníku, ktorej márne uplynutie bolo dôvodom pre zamietnutie podaného návrhu na začatie konania.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Nenamietal, že právny vzťah účastníkov má spotrebiteľský charakter, avšak zároveň poukázal na fakt, že tento bol založený zmluvou o bežnom účte, ktorá je absolútnym obchodom. Vyjadril presvedčenie, že ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka neumožňuje a ani nemá mať za následok automatické použitie všetkých ostatných ustanovení Občianskeho zákonníka na daný záväzkový vzťah, ktorý sa primárne spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka, iba na základe skutočnosti, že takéto použitie Občianskeho zákonníka je v konkrétnej situácii pre dlžníka - spotrebiteľa výhodnejšie. Ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemá za cieľ ustanoviť pôsobnosť Občianskeho zákonníka na absolútne obchody inak ako v rozsahu podľa § 52 - 54 Občianskeho zákonníka. Nie je možné súhlasiť s názorom, v zmysle ktorého je na daný vzťah potrebné aplikovať ustanovenia o premlčaní obsiahnuté v Občianskom

zákonníku iba preto, že je to na prospech strany, ktorá je spotrebiteľom. Ustanovenia o premlčaní neupravujú vzťahy, ktorých účastníkom je vždy spotrebiteľ, resp. neboli prijaté na úpravu vzťahov, ktorých účastníkom je výlučne spotrebiteľ, ale aplikujú sa na všetkých účastníkov súdneho konania rovnako. Na podporu svojej argumentácie odvolateľ poukázal na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu ČR a niektorých slovenských súdov. Odvolateľ tiež nesúhlasil s argumentáciou odporcu, ktorý poukazoval, že prečerpanie bežného účtu nebolo v danom prípade povolené.

Odporca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. tento rozsudok podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Na doplnenie považoval krajský súd za nevyhnutné poukázať na skutočnosť, že v danej veci bol nárok uplatnený v konaní českou obchodnou spoločnosťou proti slovenskému občanovi s bydliskom v Slovenskej republike, preto bolo povinnosťou súdu zaoberať sa otázkou jeho právomoci v zmysle príslušných ustanovení Nariadenia Brusel I (Nariadenie Rady č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov občianskych a obchodných veciach). Cieľom tohto predpisu bolo unifikovať v krajinách Európskej únie určovanie právomoci súdov v občianskych a obchodných veciach. V posudzovanej veci vychádzal krajský súd z ustanovenia článku 16 ods. 2 spomínaného Nariadenia, čo znamenalo že tu je daná právomoc slovenského súdu (určená podľa bydliska odporcu, ktorý je spotrebiteľ).

Pokiaľ ide o otázku rozhodného práva, právny vzťah bolo potrebné posúdiť v zmysle ustanovenia článku 5 ods. 2 Dohovoru o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky zo dňa 19.6.1980, ktoré vychádza prioritne zo spotrebiteľsko-právnej úpravy platnej v štáte obvyklého pobytu spotrebiteľa, ktorý bol v aktuálnej veci v čase uzavretia zmluvy v Slovenskej republike. Na základe uvedeného bol potom správny postup súdu prvého stupňa aj pokiaľ ide o stanovenie slovenského práva ako rozhodného práva, ktorým sa spravuje právny vzťah účastníkov.

K námietke odvolateľa k otázke stanovenia premlčacej doby na uplatnenie práva na súde považoval krajský súd za potrebné poznamenať, že zodpovednostný vzťah vzniknutý z nepovoleného prečerpania účtu je vzťahom úverovým, nie vzťahom vyplývajúcim zo zmluvy o bežnom účte, hoci primárny vzťah účastníkov bol založený práve zmluvou o bežnom účte; uvedené potvrdzuje znenie § 710 Obchodného zákonníka. Aj v prípade, že úver je absolútnym obchodom a že naň majú dopadať ustanovenia Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov úverovej zmluvy, v predmetnej veci ide o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a nepochybne aj ochrannými ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Ide o vzťah medzi dodávateľom - obchodníkom a spotrebiteľom a ide teda o typický občianskoprávny vzťah. V prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať právnú úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo (rozsudok Najvyššieho súdu SR vo veci 5 MCdo 20/09). Prípadné použitie nevýhodnejšieho podnikateľského práva na spotrebiteľský právny vzťah, a to aj pokiaľ ide o otázku premlčania, predstavuje zhoršenie postavenia spotrebiteľa.

S účinnosťou zákona č. 150/2004 Z. z. (1. 1. 2004) došlo k zásadnej zmene spotrebiteľského práva. Nevýhodnejšie zmluvné klauzuly oproti zneniu Občianskeho zákonníka sa dostali do rozporu s novým ustanovením § 54 ods. 1 „spotrebiteľovi sa ani inak nesmie zhoršiť jeho postavenie“. Použitie nevýhodnejšieho podnikateľského práva a nie občianskeho práva na spotrebiteľský právny vzťah vrátane premlčania predstavuje takého zhoršenie postavenia spotrebiteľa.

Dualistický systém záväzkového práva na Slovensku je určitá anomália medzi právnymi poriadkami (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy, dvojaká právna úprava zmluvných pokút a pod). Aplikáčna prax síce ukazuje, že aj takýto stav môže dlhodobo fungovať (od 1.

1. 1992), avšak niet rozumného dôvodu na konštatovanie, že na plynutie času a jeho dôsledky vrátane premlčania v typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi biznismenmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre spotrebiteľov výhodnejšia. Odvolací súd preto odmietol názor navrhovateľa, podľa ktorého na predmetnú spotrebiteľskú vec nedopadá právna úprava občianskeho práva, ale obchodného práva. Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľ uplatnil v konaní premlčané právo, bolo plne v súlade s právnou úpravou Občianskeho zákonníka zamietnuť jeho návrh. Uvedené závery prijal Krajský súd v Prešove v rozsudku č. k. 6Co/81/2012-279 zo dňa 14.2.2013, ktoré rozhodnutie bolo napadnuté ústavnou sťažnosťou. Následne Ústavný súd v uznesení I. ÚS 402/2013-10 zo dňa 19.6.2013 predmetnú sťažnosť odmietol pre jej zjavnú neopodstatnenosť a uzavrel, že „nezistil možnosť porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru rozsudkom krajského súdu“.

O trovách odvolacieho rozhodol krajský súd podľa § 142 ods. 1 (v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.), podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V odvolacom konaní bol úspešný odporca, ktorý si však náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil.

Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 za, 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.